

STORTINGET

Innst. 263 S

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra næringskomiteen

Dokument 8:169 S (2017–2018)

Innstilling fra næringskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Arne Nævra, Torgeir Knag Fylkesnes, Lars Haltbrekken, Nicholas Wilkinson, Freddy André Øvstegård og Kari Elisabeth Kaski om tiltak for å få torsken tilbake til Oslofjorden

Til Stortinget

Bakgrunn

Havforskningsinstituttet (HI) har flere ganger kommet med alarmerende rapporter om kysttorskebestanden. Det er de siste 20 årene at nedgangen i kysttorskebestanden har vært størst. Oppsummering av flere rapporter og av siste resultater finnes i Havforskningsinstituttets rapport i Fisken og havet nr. 4/2016. Mens forskerne har advart i snart 10 år, blir etter forslagsstillernes mening ingen vesentlige vernetiltak innført av fiskerimyndighetene.

Ifølge HI-rapporten har en torsk i Oslofjorden bare 33 pst. sjanse for å overleve ett år. I store områder utgjør fiske godt over halvparten av dødeligheten.

En rekke forslag til tiltak er oppsummert i Havforskningsinstituttets rapport fra 2016. Det nye forskningsprosjektet «Krafttak for kysttorsken», som blant annet nasjonalparkene Færder og Ytre Hvaler står bak, er bra og må støttes, men det som nå trengs, er øyeblikkelige tiltak. Da er de klare anbefalingene fra Havforskningsinstituttet et bra sted å begynne.

Forslaget til vedtak reflekterer at både næringsfiskere og fritidsfiskere må gi en del i krafttaket for å få opp igjen bestanden av kysttorske. Oslofjorden er i tillegg helt

spesiell i forhold til alle andre fjorder pga. stor befolkningstetthet i omlandet.

Følgende forslag fremmes i dokumentet:

- «1. Stortinget ber regjeringen raskt iverksette tiltak for å redde bestanden av kysttorske i Sør-Norge med utgangspunkt i tiltakene fra Havforskningsinstituttets anbefalinger om reguleringstiltak (Fisken og havet nr. 4/2016), med unntak av punktet om obligatorisk påmeldingsordning for fritidsfiskere. Tiltakene må inkludere:
 - a. Gyteområdene som er kartlagt i angjeldende rapport, fredes mot alt fiske.
 - b. For indre Oslofjord defineres ei fjordlinje Slagentangen–Larkollen. Innenfor denne (inklusive Drammensfjorden og Holmestrandsfjorden) skal det være forbud mot alle faste eller stående redskaper beregnet på fiskefangst. Av fritidsfiske skal kun fiske med snøre og stang være tillatt, og fanget torsk skal slippes ut igjen.
 - c. All bunntråling forbyes.
2. Stortinget ber regjeringen om at en evaluering av tiltakene for å redde bestanden av kysttorske i Sør-Norge skal gjøres etter 5 år og rapporteres til Stortinget på egnet måte.»

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Ruth Grung, Cecilie Myrseth, Nils Kristen Sandtrøen og Terje Aasland, fra Høyre, Mathias Bernander, Margunn Ebbesen, Kårstein Eidem Løvaas og Tom-Christer Nilsen, fra Fremskrittspartiet, Kjell-Børge Freiberg og Morten Ørsal

Johansen, fra Senterpartiet, Geir Adelsten Iversen og lederen Geir Pollestad, fra Sosialistisk Venstreparti, Torgeir Knag Fylkesnes, fra Venstre, André N. Skjelstad, og fra Kristelig Folkeparti, Steinar Reiten, viser til representantforslaget og til statsrådets svar 4. april 2018 (vedlagt innstillingen) og slutter seg til bekymringen for den bestandsmessige situasjonen for kysttorsken i Oslofjord-området. Komiteen vil understreke at det er viktig raskt å sette inn relevante tiltak for å motvirke effektene av naturlig og menneskelig negativ påvirkning på biotoper og dødelighet.

Komiteen vil også understreke at det i tilfeller hvor det vurderes som nødvendig for å berge arter og biologisk mangfold, kan være nødvendig å sette allemannsrett og kommersielle interesser til side.

Komiteen viser videre til statsrådets svarbrev, som peker på at flere prosesser er i gang, basert på forslagene fra Havforskningsinstituttet. Det gjelder blant annet fredning av gyteområder, redskapsbegrensninger og redskapsutforming. Fiskeridirektoratet er i gang med vurdering av tiltakene, og det er pågående dialog med næringen. Komiteen viser også til vedtak i Dokument 8:59 (2017–2018) / Innst. 203 S (2017–2018) Forvaltningsplan for Oslofjorden, vedtak 575:

«Stortinget ber regjeringen legge fram helhetlig plan for Oslofjorden – med mål om at fjorden skal oppnå god miljøtilstand, restaurere viktige naturverdier, fremme et aktivt friluftsliv og ivareta det biologiske mangfoldet i fjorden.»

Komiteen vil understreke viktigheten av å iverksette tiltak og ber om at Stortinget orienteres om framdriften på en egnet måte.

Komiteen understreker viktigheten av at disse prosessene raskt fører frem til tiltak for å bedre forholdene for kysttorsken.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Sosialistisk Venstreparti, mener det vil være uheldig å gripe inn i disse prosessene, eller starte ytterligere, parallelle prosesser, like før flere av dem er ferdigstilt. Flertallet legger til grunn at de pågående prosessene fra fagmyndighetene er den raskeste måten å iverksette kvalitetssikrede tiltak på.

Flertallet peker på at forslagsstiller fremmer tre reguleringsforslag som ikke er anbefalt av Havforskningsinstituttet. Flertallet legger til grunn at Havforskningsinstituttet har anbefalt de forslag som vil ha størst og best effekt for å styrke bestanden. Flertallet vil understreke at denne typen inngripende tiltak må ha en grundig utredning før de vurderes innført, der effekten av tiltaket blir vurdert. Flertallet vil derfor ikke gå nærmere inn på tiltakene som Havforskningsinstituttet

ikke har anbefalt, før det eventuelt foreligger en kvalitetssikret anbefaling og vurdering av tiltakene.

Komiteen understreker betydningen av at vi også i fremtiden skal ha aktive yrkesfiskere i Oslofjorden. Yrkesfisket i Oslofjorden representerer arbeidsplasser langs kysten og er også en viktig kulturbærer. Men ikke minst er fisket viktig for forbrukere langs hele fjorden som får tilgang til lokalfanget sjømat.

Forvaltningen av Oslofjorden må være kunnskapsbasert, slik at vi høster og produserer på rett nivå, samtidig som risikoen for uheldige konsekvenser blir redusert. En god forvaltning av fjorden og de marine ressursene er også en forutsetning for god næringsutvikling. Komiteen vil derfor understreke betydningen av at regjeringen viderefører kunnskapsinnhentingene omkring bestander i Oslofjorden.

Komiteen ser det som positivt at både yrkesfiskernes og fritidsfiskernes organisasjoner er aktive medvirkere i prosessene som nå pågår med å iverksette tiltak som oppfølgingen av Havforskningsinstituttets rapport om kunnskapsstatus for kysttorsken i sør, og forutsetter at dette også videreføres i arbeidet med en helhetlig forvaltningsplan for Oslofjorden.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til at det haster med å ta grep for å redde kysttorsken. Havforskningsinstituttet har i mange år kommet med tydelige anbefalinger om å ta grep, uten at det har skjedd nok fra myndighetenes side. Dette medlem mener denne passiviteten over flere år nå gjør at vi må ta større grep.

Dette medlem har forståelse for at det oppleves problematisk for mange av dagens brukere av Oslofjorden å møte restriksjoner på fiskeriaktivitet. Mange har i dag stor glede og nytte av fjorden. Utfordringen er at dersom vi ikke gjør noe nå, vil vi måtte betale en større pris i framtida. Forslagsstillernes intensjon med å fremme restriksjonene er å bidra til at kysttorsken skal kunne fortsette å være en naturlig del av livet i Oslofjorden også for kommende generasjoner. Skal vi få til det, må alle parter bidra med redusert aktivitet i en periode.

Dette medlem viser til at det i forslaget ligger et forbud mot alle faste eller stående redskaper beregnet på fiskefangst for indre Oslofjord. Redskap som retter seg mot fiske av hummer, sjøkreps og krabber, skal ikke omfattes av forbudet. Det kan utredes hvordan faststående redskaper som retter seg mot fiskearter som tåler beskatning, kan tillates, for eksempel piggvarfiske med svært grovmaskede spesialgarn.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen raskt iverksette tiltak for å redde bestanden av kysttorske i Sør-Norge med utgangspunkt i tiltakene fra Havforskningsinstituttets an-

befalinger om reguleringstiltak (Fisken og havet nr. 4/2016), med unntak av punktet om obligatorisk påmeldingsordning for fritidsfiskere. Tiltakene må inkludere:

- a. Gyteområdene som er kartlagt i angjeldende rapport, fredes mot alt fiske av torsk.
- b. For indre Oslofjord defineres ei fjordlinje Slagentangen–Larkollen. Innenfor denne (inklusive Drammensfjorden og Holmestrandsfjorden) skal det være forbud mot alle faste eller stående redskaper beregnet på fiskefangst. Av fritidsfiske skal kun fiske med snøre og stang være tillatt, og fanget torsk skal slippes ut igjen.
- c. Innføre påbud om bruk av rist ved rekefiske. Innretningen på påbudet skal utformes som en del av samarbeidsprosessen til Norges Kysfiskarlag, Norges Fiskarlag, Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet.»

Dette medlem mener det også bør innføres forbud mot bruk av lys til fiske etter brisling. Dette er et økonomisk marginalt fiske på en viktig byttefisk for torsk og annen rovfisk.

Dette medlem fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen innføre et forbud mot bruk av lys til fiske etter brisling i Oslofjorden.»

Dette medlem mener at alle restriksjonene bør evalueres etter 5 år. Da bør det rapporteres til Stortinget på egnet måte. Når restriksjonene har hatt den ønskede effekten, og bestandssituasjonen åpner for det, mener dette medlem at man kan oppheve fredningstiltakene og igjen åpne for mer fiskeriaktivitet i fjorden. Målet er å komme til et punkt hvor det er mulig at ulike brukere av Oslofjorden igjen kan høste av kysttorsk på bærekraftig vis.

Dette medlem fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om at en evaluering av tiltakene for å redde bestanden av kysttorsk i Sør-Norge skal gjøres etter 5 år og rapporteres til Stortinget på egnet måte.»

Dette medlem viser til at restriksjonene må kombineres med aktive tiltak for å spre informasjon om reguleringene til alle brukerne av fjorden, også dem som ikke snakker norsk. I dag er det et problem at en stor andel av fritidsfiskerne ikke kjenner til dagens bestemmelser. Den alvorlige bestandssituasjonen tilsier at vi ikke kan fortsette på samme måte. Regelverk og informasjon må være tilgjengelig på flere språk, og myndighetene må ta aktive grep for at dette når ut til mangfoldet av brukere av fjorden.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen styrke arbeidet med å få ut informasjon på flere språk om eksisterende regelverk til fiskerne i Oslofjorden, og spesielt fritidsfiskerne.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen raskt iverksette tiltak for å redde bestanden av kysttorsk i Sør-Norge med utgangspunkt i tiltakene fra Havforskningsinstituttets anbefalinger om reguleringstiltak (Fisken og havet nr. 4/2016), med unntak av punktet om obligatorisk påmeldingsordning for fritidsfiskere. Tiltakene må inkludere:

- a. Gyteområdene som er kartlagt i angjeldende rapport, fredes mot alt fiske av torsk.
- b. For indre Oslofjord defineres ei fjordlinje Slagentangen–Larkollen. Innenfor denne (inklusive Drammensfjorden og Holmestrandsfjorden) skal det være forbud mot alle faste eller stående redskaper beregnet på fiskefangst. Av fritidsfiske skal kun fiske med snøre og stang være tillatt, og fanget torsk skal slippes ut igjen.
- c. Innføre påbud om bruk av rist ved rekefiske. Innretningen på påbudet skal utformes som en del av samarbeidsprosessen til Norges Kysfiskarlag, Norges Fiskarlag, Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen innføre et forbud mot bruk av lys til fiske etter brisling i Oslofjorden.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen om at en evaluering av tiltakene for å redde bestanden av kysttorsk i Sør-Norge skal gjøres etter 5 år og rapporteres til Stortinget på egnet måte.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen styrke arbeidet med å få ut informasjon på flere språk om eksisterende regelverk til fiskerne i Oslofjorden, og spesielt fritidsfiskerne.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råder Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k:

Dokument 8:169 S (2017–2018) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Arne Nævra, Torgeir Knag Fylkesnes, Lars Haltbrekken, Nicholas Wilkinson, Freddy André Øvstegård og Kari Elisabeth Kaski om tiltak for å få torskene tilbake til Oslofjorden – vedlegges protokollen.

Oslo, i næringskomiteen, den 8. mai 2018

Geir Pollestad

leder

Tom-Christer Nilsen

ordfører

VEDLEGG**Brev fra Nærings- og fiskeridepartementet v/statsråd Per Sandberg til næringskomiteen, datert 4. april 2018****Representantforslag 169 S (2017-2018) om tiltak for å få torsken tilbake til Oslofjorden**

Jeg viser til brev av 20.03.2018, der næringskomiteen ber om min vurdering av representantforslag 169 S (2017–2018) fra stortingsrepresentantene Arne Nævra, Torgeir Knag Fylkesnes, Lars Haltbrekken, Nicholas Wilkinson, Freddy André Øvstegård og Kari Elisabeth Kaski om tiltak for å få torsken tilbake til Oslofjorden.

Representantforslaget tar opp en viktig sak. Jeg er også opptatt av å forbedre forvaltningen av kysttorskbestandene, og det er bra at Stortinget retter søkelyset mot dette.

Kommentarer til forslagens bakgrunnsdel

Jeg er enig i at kysttorskbestandene ikke er i en tilfredsstillende forfatning. De lokale stammene av fjordtorsk er de klart mest utsatte. Som forslaget redegjør for, er årsakene til dette sammensatte. Klimaendringer og vannkvalitet er medvirkende årsaker, i tillegg til fiske og økt predasjon fra skarv. Fiskedødeligheten er godt dokumentert, og fritidsfisket utgjør en stor andel, som vist i forslaget. Disse fakta om tilstand og dødelighet legges til grunn av fiskeriforvaltningen. Det er også slik at fritidsfisket beskatter stedegen kysttorsk/fjordtorsk i større grad enn yrkesfisket, på grunn av områdene som fisket foregår i.

Når det gjelder omtalen av reke-tråling, vil jeg kommentere at deler av forslagens referanser ikke er like relevante for Oslofjorden. Det er riktig at bunntåling påvirker bunnen og endrer den. Sedimenter forstyrres og fastsittende arter, som ikke tåler den fysiske belastningen av tråling, kan forsvinne. Hvor store endringer som skjer avhenger av hvor mye det tråles og den enkelte arts evne til å gjenoppbygges.

De områdene som har vært trålt og fortsatt tråles i Oslofjorden er imidlertid begrensede, sett opp mot det totale sjøarealet. Trålingen skjer på bunn som er egnet, det vil si bunn med i all hovedsak myke sedimenter, og det er bare reke-trål og krepsetrål som er tillatt. Det betyr at det er små tråler som benyttes. Å sammenligne med påvirkningen av tråling på østersbanker i Europa er ikke relevant. Østers finnes på grunt vann, dette er dyp som aldri har vært trålet eller skrapet for skjell i Norge.

Jeg vil også nevne at overlapp mellom tråling og kartlagte gyteområder, ikke har noen relevans når det gjelder overlevelse av egg, larver eller yngel.

Fiskeri er matproduksjon, og reke er en art som beskattes bærekraftig også i Oslofjorden. Det må legges til grunn at det fotavtrykket dette har medført, fortsatt kan

aksepteres. Det bør ikke være prinsipiell forskjell mellom matproduksjon på land og i sjøen, når det gjelder aksept for at matproduksjon nødvendigvis må sette et avtrykk på det miljøet hvor den foregår.

En helhetlig forvaltning

Å redusere fiskedødeligheten er i realiteten det eneste kortsiktige tiltaket fiskeriforvaltningen kan iverksette for å bedre tilstanden for kysttorsk. Samtidig viser forskningen at årsakene til nedgangen i bestanden er sammensatte. Å forbedre vannkvaliteten krever mer langsiktige tiltak rettet mot kilder på land. Den delen av årsaksbildet som skyldes klimaendringer kan vi heller ikke forvalte gjennom tiltak innenfor fiskeri. Det gjelder også dødeligheten fra predasjon fra skarv.

Jeg er kjent med at energi- og miljøkomiteen nylig har behandlet et representantforslag om en helhetlig forvaltningsplan for Oslo, jf. Innst. 203 S (2017–2018) og Dok 8:51 S (2017–2018). Komiteen råder Stortinget til å fatte følgende vedtak:

"Stortinget ber regjeringen legge fram helhetlig plan for Oslofjorden – med mål om at fjorden skal oppnå god miljøtilstand, restaurere viktige naturverdier og ivareta det biologiske mangfoldet i fjorden."

Gitt at Stortinget slutter seg til dette vedtaket, vil restaurering av kysttorskbestanden være et naturlig tema i en slik helhetlig plan. Samtidig er jeg enig med forslagsstillerne til Dok 169 S om at det også må handles med bakgrunn i den kunnskapen vi har.

Status for fiskeriforvaltningens arbeid med beskyttelse av kysttorsken i Sør-Norge

Fiskeriforvaltningen har allerede gjennomført tiltak for å bedre situasjonen for kysttorsk i Oslofjorden, og prosesser med sikte på større og mer inngripende tiltak er på gang.

Av gjennomførte tiltak kan nevnes at det fra 2018 er innført forbud mot fritidsfiske med garn i Skagerrak på grunnere vann enn 25 meter i perioden 1. juni til og med 15. august. Det er også innført et generelt forbud mot å fiske etter torsk med en samlet garnlengde på mer enn 165 meter.

Ytterligere redskapsbegrensninger i fritidsfisket er til vurdering, og vil bli omfattet av en planlagt høring av tiltak for økt beskyttelse av kysttorsk i Sør-Norge.

Vern av gyteområder

Med bakgrunn i den omtalte rapporten fra Havforskningsinstituttet – Kunnskapsstatus kysttorsk i sør

(Svenskegrensa-Stadt) 2016, har Fiskeridirektoratet bestilt og mottatt en ny rapport fra Havforskningsinstituttet, som gjennomgår og prioriterer gyteområder fra Stadt til svenskegrensen. Gyteområder av regional betydning er prioritert sammen med områder av lokal betydning, som står i forbindelse med disse. Fiskeridirektoratet planlegger å sende på høring et forslag om vern av de prioriterte områdene fra Lindesnes til grensen mot Sverige i løpet av forsommeren.

Fiskeridirektoratet vurderer også forslagene om ekstraordinære tiltak i området Telemark-Østfold i forbindelse med den ovennevnte høringen.

Bedre seleksjon i rekefiske

Representantforslaget påpeker at fritidsfiske utgjør en større trussel mot kystnær torsk enn rekefiske. Av fangsten som tas i rekefiske er en større andel nordsjøtorsk. Et mer selektivt rekefiske i sør er likevel viktig, for å unngå uønsket fangst av kysttorsk.

Det pågår prosesser for å komme fram til et hensiktsmessig regelverk for dette. Fiskeridirektøren holder to ganger årlig et reguleringsmøte, der næringa og frivillige organisasjoner inviteres til å diskutere neste års reguleringer. På reguleringsmøtet i november 2017 foreslo fiskeridirektøren å innføre krav om sorteringsrist innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, på lik linje med regelverket for rekefiske i Nordsjøen og Skagerrak utenfor 4 nautiske mil.

Det var flere innspill til dette forslaget under reguleringsmøtet. Norges Fiskarlag var kritiske, da reguleringen vil gi reduserte inntekter fra sjøkreps, som er en verdifull bifangst. Det ble derfor nedsatt en arbeidsgruppe med medlemmer fra Fiskeridirektoratet, Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag, som hadde sitt første møte 9. mars. Gruppen drøfter mulige tekniske løsninger for innføringen av sorteringsrist, som på samme tid kan ivareta behovet for å unngå bifangst av torsk og beholde bifangsten av sjøkreps.

Jeg anbefaler at vi avventer resultatet av dette pågående arbeidet.

Økt kunnskap

Sammen med konkrete tiltak, er det behov for å øke kunnskapen om effekten av tiltakene. Det krever både praktiske forsøk, effektstudier og grunnleggende kunnskap om sammenhengene i økosystemet og hvordan de endrer seg.

Fiskeridirektoratet har planlagt å gjennomføre forsøk i 2018 for å undersøke størrelses- og artsseleksjon ved bruk av en fluktåpning på 80 mm i teiner og ruser. Forsøket skal gi grunnlag for å vurdere om en slik fluktåpning skal påbys generelt. Arbeidet vil se særlig på fiske med havteiner som nå brer seg i fritidsfiske. Om fritidsfiskere skal ha en adgang til å benytte havteiner i et om-

råde der fisket etter torsk ellers begrenses, må selvfølgelig vurderes.

Det er krevende å måle effekten av regulerings tiltak. I Tvedestrandsfjorden har det vært forsket på effekten av strengere fiskerireguleringer, inkludert et nullfiskeområde siden 2012. Forskningen har vist at både overlevelse og størrelse har økt som følge av bevaringstiltakene. I nullfiskeområdet er den årlige overlevelsen for torsk doblet. Likevel har rekrutteringen av yngel vært lav i hele perioden etter 2012. Det har også vært tilfelle på resten av Skagerrakkysten de siste årene. Hvorfor rekrutteringen svikter over flere år er ikke fullt ut forstått, men er ikke noe nytt i fiskerihistorien.

Jeg har nylig besluttet å videreføre bevaringssonene i Tvedestrand for fem nye år, slik at forskerne kan bygge videre på tidsseriene fra dette marine laboratoriet, og få mer kunnskap om de langsiktige effektene av bevaringstiltakene for kysttorskens restaurering.

Størrelsen på områdene kan ha betydning for framtidig rekruttering og det er mulig at Kysttorsksprosjektet i Færder og Hvaler nasjonalparker kan gi større områder som effekter kan måles i, men dette vil ta tid. Kysttorsksprosjektet er viktig for å styrke kysttorskens levekår i Ytre Oslofjord. Målet er å bidra til en livskraftig bestand, og regulering av fiske og forbedring av miljøtilstanden vil stå sentralt i arbeidet. Nasjonalparkstyrene, fylkeskommunene på begge sider av Oslofjorden, Havforskningsinstituttet, fiskernes organisasjoner, Fiskeridirektoratet og Miljødirektoratet deltar aktivt i arbeidet.

I dette prosjektet skal det etableres områder med strengere fiskerireguleringer i 2018. Prosjektet har også tatt initiativ til undersøkelser som skal gi mer kunnskap om diettsammensetningen til flere arter i kyst- og fjordøkosystemer, ikke minst for sel.

Oppsummering

Som nevnt innledningsvis, setter jeg stor pris på at denne viktige saken settes på dagsorden.

Som jeg har redegjort for, er forvaltningen i gang med flere prosesser som har som mål å få kysttorsken tilbake til Oslofjorden.

Fiskeridirektoratet vil snarlig ha en sak på høring om vern av de viktigste gyteområdene for torsken i området fra Lindesnes til svenskegrensen og enkelte andre tiltak som vil bidra til redusert fiskepress på kysttorsken i særlig utsatte områder. Direktoratet er også i dialog med næringa om praktisk gjennomføring av innføring av rist i rekefiske innenfor 4 nautiske mil, for å unngå bifangst av torsk.

Til forslaget om å forby all bunntråling, vil jeg understreke at dette vil ha liten effekt for å beskytte kysttorsken i Oslofjorden. Jeg mener bruk av sorteringsrist i rekefiske vil kunne løse utfordringene med uønsket bifangst av kysttorsk i dette fiskeriet.

Jeg er enig i at vi må ha en adaptiv forvaltning, der vi handler på bakgrunn av den kunnskapen vi nå har, og heller justerer kursen i tråd med ny kunnskap etter hvert.

Jeg vil likevel ikke anbefale at komiteen innstiller på et vedtak med så konkrete tiltak som foreslått i representantforslaget.

Konkrete forslag bør utredes i samsvar med utredningsinstruksen, som har som formål å legge et godt grunnlag for beslutninger om statlige tiltak gjennom å identifisere alternative tiltak, utrede og vurdere virkningene av aktuelle tiltak, involvere dem som er berørt av tiltaket tidlig i utredningsprosessen og samordne berørte myndigheter. Dette vil også være tiltak som er underlagt kravet om høring i forvaltningsloven, når de eventuelt skal vedtas som forskrifter i medhold av havresursloven.

Representantforslag 169 S inviterer Stortinget til å vedta konkrete tiltak (1 a, b og c) uten ytterligere utredning av konsekvenser, og uten at de har vært gjenstand for høring hos berørte parter. Uavhengig av om forslagene vil bedre situasjonen for kysttorsken eller ikke, vil jeg derfor anmode at Stortinget avventer de prosesser fiskeriforvaltningen har på gang for å få på plass tiltak for å bedre tilstanden for kysttorsken.

